

РЕШЕНИЕ

№ 4006

гр. София, 14.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 04.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8014** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.405а, ал.7 от Кодекса на труда (КТ).

Образувано е по жалба на Т. Н. Г. от [населено място], срещу **ПОСТАНОВЛЕНИЕ** за обявяване съществуването на трудово правоотношение от 31.07.2012г., издадено от Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” - С.. С процесния административен акт, на основание чл.405а, ал.1 КТ е обявено съществуването на трудово правоотношение между В. С. Г., изпълняващ длъжност „охрана” и Т. Н. Г., считано от 05.04.2012г. и на жалбоподателя е предписано да предложи на В. С. Г. сключване на трудов договор в срок до 03.08.2012г.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ претендира за недействителност на оспорвания административен акт, като постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материално-правните норми. Поддържа, че процесното Постановление е издадено, без административният орган да изясни всички факти и обстоятелства, относими към случая, с което е нарушена разпоредбата на чл.35 АПК. Твърди, че не е участвал в административното производство и не му е била предоставена възможност да се запознае с констатациите на длъжностните лица извършили проверката по спазване на трудовото законодателство и да вземе отношение по тях и евентуално да ангажира доказателства. Прави искане за отмяна на Постановлението от 31.07.2012г. за обявяване съществуването на трудово правоотношение. Претендира за разноски.

ОТВЕТНИКЪТ – Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” – С. (Д.),

редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА - В. С. Г., оспорва жалбата. В писмена молба от 04.02.2013г. излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 17.07.2012г. и 31.07.2012г. Л. В. – началник отдел в Д., е извършил проверка за спазване на трудовото законодателство на строителен обект: „Еднофамилна жилищна сграда с подземен гараж и барбекю” намиращ се в урегулиран поземлен имот (УПИ) VIII-4275, кв.1 по плана на [населено място], местността „Ботаническа градина”, с възложител жалбоподателя Т. Г.. В хода на проверката е било установено, че на обекта като охранител работи заинтересованата страна В. Г.. Тази констатация е основана на факта, че последният се е намирал на проверявания обект около 17.00 часа на 17.07.2012г. В представена по реда на чл.402, ал.1, т.3 КТ писмена Декларация В. Г. е удостоверил, че от 15.04.2012г. работи като охрана, по график, с работно време от 17.00 до 08.00 часа и с възнаграждение 1 лев/час. С призовка, получена по реда и при условията на чл.46, ал.2 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) на 25.07.2012г. жалбоподателят е бил поканен да се яви на 30.07.2012г. в Д. за представяне на сведения във връзка с процесния обект в УПИ VIII-4275, кв.1 по плана на м. Ботаническа градина”. Проверката е продължила на 31.07.2012г. с преглед на представени от жалбоподателя документи въз основа на които е съставено и процесното Постановление за обявяване съществуването на трудово правоотношение, връчено на Г. В. - упълномощен представител.

За изясняване на делото от фактическа страна са приети и не са оспорени относими писмени доказателства, които ще бъдат съответно коментирани при формиране на правните изводи: Декларация от П. С. К. от 18.07.2012г.; Декларация от Т. Л. М. от 18.07.2012г.; Трудов договор №02/05.04.2012г.; Уведомление по чл.62, ал.5 КТ от 03.08.2012г.; Длъжностна характеристика за длъжност „охранител, невъоръжена охрана”; Разрешение за строеж №15/30.01.2012г.; График на смените за охрана на обект: „Еднофамилна жилищна сграда с подземен гараж и барбекю” в УПИ VIII-4275, кв.1 по плана на м. Ботаническа градина”; копие от уведомителна табела на обект: „Еднофамилна жилищна сграда с подземен гараж и барбекю”.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, който създава задължения за жалбоподателя, и който подлежи на съдебен контрол съгласно изричната разпоредба на чл.405а, ал.7 КТ.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените от жалбоподателя доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Процесното Постановление е издадено от компетентен административен орган по

смисъла на чл.405а, ал.1 КТ, в рамките на предоставените му правомощия. С разпоредбата на чл.399 КТ контролът за спазване на трудовото законодателство е предоставен на Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда". Дирекциите "Инспекция по труда", като поделения в системата на ИАГИТ, са органи на изпълнителната власт и дейността на тяхната администрация се осъществява от държавни служители и лица, работещи по трудово правоотношение (арг. чл.12, ал.1 от Закона за администрацията). Съгласно чл.20, ал.1 от У. правилник на ИАГИТ, инспекторът е контролен орган и има правомощия, установени в КТ, включително тези по чл.405а, ал.1 и ал.4 – да обявява съществуването на трудово правоотношение и да дава задължителни предписания на работодателя да предложи на работника или служителя сключване на трудов договор.

Актът е в предписаната от закона форма и при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, установени в чл.405а КТ. Съдът споделя разбирането, че нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган и до отмяна водят само нарушения, които, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред него въпрос.

Постановлението е в съответствие с материалноправните норми и с целта на закона, формулирана в чл.1, ал.2 КТ - отношенията при предоставянето на работна сила да се уреждат само като трудови правоотношения.

Съгласно приложимата норма 405а, ал.1 КТ когато се установи, че работна сила се предоставя в нарушение на чл.1, ал.2, съществуването на трудовото правоотношение се обявява с постановление, издадено от контролните органи на инспекцията по труда.

Не е спорно по делото обстоятелството, че жалбоподателят Т. Н. Г., в качеството си на инвеститор на обект: „Еднофамилна жилищна сграда с подземен гараж и барбекю” в УПИ VIII-4275, кв.1 по плана на м. Ботаническа градина” е възложил на заинтересованата страна В. Г. да извършва дейност по охрана на обекта по определен месечен график и срещу договореното възнаграждение. Следователно Т. Н. Г. е имал качеството на „работодател” по смисъла на §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на КТ.

Правилно и в съответствие с установените факти административният орган е квалифицирал възникналото между жалбоподателя и заинтересованата страна В. Г. правоотношение като трудово.

Съгласно правната теория, трудовият договор е съглашение, по силата на което едната страна – работник, се съгласява да предоставя за определен срок или безсрочно работната си сила, като се задължава да извършва възложените ѝ трудови функции, а срещу това другата страна – работодател се задължава да заплаща възнаграждение и да осигури нормални и здравословни условия на труд. Физическото лице – работник предоставя работната си сила за изпълнение на даден вид работа, при определен работен режим, заплащане, работно време, работно място.

В хода на административното производство заинтересованата страна е декларирал, че работи в проверявания обект от 05.04.2012г. като охранител, с работно време от 17.00 до 08.00 часа и с уговорено възнаграждение. Тези характеристики определят възникналото между страните правоотношение като трудово, тъй като предмет на задължението е предоставяне на работна сила по смисъла на чл.1, ал.2 КТ.

На основание изложеното съдът, в решаващия си състав приема, че оспорваното ПОСТАНОВЛЕНИЕ от 31.07.2012г., издадено от Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” - С. е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25 състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Н. Г. от [населено място], срещу ПОСТАНОВЛЕНИЕ от 31.07.2012г. за обявяване съществуването на трудово правоотношение с В. С. Г., издадено от Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” - С..

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБългария, с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

АДМИНИСТРАТИВЕН

Боряна Петкова